

a1^v

IVRIS STVDIOSIS BASILEAE S.

Accipite queso sacratissimarum legum & canonū
studiosi, titulos simul & regulas iuris utriusque quos
in uestram utilitatem (ut reor) non sine fructu fu/
mus interpretati, ac in Alemanicum traduximus
eloquiū, nullatenus diffidētes plurimū uos inde cōmodū
deportaturos, quippe quod ex noto uobis et materno elo
quio incognitos & difficiles alioqui titulos breuibus cō
plexi fuerimus Nō ignorans plerosque id antea longis cir
cūitibus & ambagibus, nescio si tentauisse dicā an exple/
uisse & quidem prolixa docendi copia libellos ob id gra/
ues edidisse. Quod ignoto sermone, uel æque non cogni
to magis ignotum docere temerauerunt. Quā nostram
Germanicam interpretationem & si quibusdam difficu
litate cognouerimus, aientes nos nobilissimas iuris utrius/
que margaritas porcis deuorādas tradidisse potius, que inter
pretem extitisse & prodidisse secreta quæ propalanda nō
fuerant. Velim id unicum respondeāt huiusmodi iuris si/
lētarij & regalis studij ex uoto suffulsores, quo titulo sti
pendia iuris hactenus sint meriti, ut illa declarent quæ ex
uoto tegere nō erubuerūt. Ego & q̄ feci, infectū facere nō
possum, nec facti pœnituit. Docere uolui, cuius p̄doctio
nis primum ego gradum existimo, ita loqui ut intelliga/
mur, non ut nebulam oculis offerentes, nobilem faculta
tem præstigiantes obfcuremus, Valetē felices.